

Seznam mlynářů a majitelů „Na povětráku“ v Libranticích

1) Václav TOMAN (1855 - 1860) - první librantický „Pan otec“

- v r.1843 převzal od svého otce usedlost č.51 (dnes Milan Dusil) včetně pozemků, které k ní patřily
- v.r. 1855 postavil mlýn na již svém pozemku na jižní straně obce a začal mlet. Mlel pět roků, do roku 1860 a zaměstnal pomocníky.

1. stárek - DRAHORÁD - rád se napil, dlouho tam nevydržel a brzy odešel
2. stárek - RÓJA - zanedlouho se oženil a koupil usedlost č. 75 (později Morávková pekárna)
3. stárek - Jan LUKÁŠEK - v r. 1860 si vzal sestru mlynáře Václava Tomana a mlýn od něho koupil
 - Václav Toman si nechal pouze usedlost č.51 a v ní hospodařil (tím došlo k rozdělení usedlosti č.51 s mlýnem)

2) Jan LUKÁŠEK (1860 - 1882) - druhý librantický „Pan otec“

- v r. 1860 postavil pod mlýnem chalupu s doškovou střechou
- v r. 1882 se oženil s jeho dcerou Josef Uhlíř z Blešna

3) Josef UHLÍŘ (1882 - 1921) - třetí a nejváženější librantický „Pan otec“

- v r. 1882 převzal mlýn od tchána a koupil od Tomana usedlost č. 51. (Tím došlo opět k původnímu spojení usedlostí)
- rodiče jeho ženy, Lukáškoví, dál bydleli v chalupě pod mlýnem
- v r. 1910 předal hospodářství č. 51 svému synu Janovi a nechal si mlýn a chalupu pod ním (opět rozdělení mlýna a usedlosti č.51)
- v r. 1911 chalupu přestavěl s nápisem na střeše JU LP 1911
- 28.října 1921 zemřel

Už za jeho života mu pomáhali s hospodařením a mletím jeho synové, nejstarší Josef a nejmladší Lojzík.

Ale mletí již bylo málo, téměř se už nemlelo.

Josef brzy následoval svého otce a krátce na to zemřel v příštím roce 1922.

Lojzík se pak odstěhoval do Tyniště a brzy zemřel také.

V r.1923 se vdova po nejstarším Josefovi provdala za Švorce. Jelikož byla Švorcová, tak v téže roce prodala mlýn i s chalupou Františku Prokešovi z č. 31. (dnes Zdeněk Černý dole u rybníčka)

Tím skončilo nejdelší a nejslavnější období „Pana otce“ Josefa Uhlíře a jeho rodiny a našeho větrného mlýna.

4) František PROKEŠ (1923 - 1945) – u něho už nemůžeme říkat „Pan otec“

- byl to pouze majitel. V mlýnu se už nemlelo a chtěl ho zbourat. Památkový úřad to však nepovolil, tak jen chátral a chátral.
- chalupu použil jako ubytování pro pomocné síly na svém hospodářství
- po 2.světové válce v r. 1945 vše prodal panu Žaloudkovi

5) pan ŽALOUDEK (1945 - ????)

- při koupi sliboval, že mlýn opraví a bude mlet. Ale zůstalo jen u slibů. Postupně othrával a páčil prkna, až do roku 1947, kdy došlo k celkové demolici. Bydleli v chalupě pod mlýnem.
- Po jeho smrti tam bydlel dál jeho syn Zdeněk se svoji rodinou do roku asi 1965. Měli celkem šest dětí.

Po jejich odchodu bydlela v chalupě rodina Malých asi do roku 1980. Když se odstěhovali, tak i ta chalupa bez majitelů začala chátrat.

Dnes tam již nestojí ani mlýn, ani chalupa, je tam pouze zarostlý pozemek, ve vlastnictví několika majitelů.

Pro nás je to vzpomínka na to, že tam kdysi stával a klapal náš

LIBRANTICKÝ VĚTRNÝ MLÝN